

El Bisbe

Durante el mes de Mayo ha habido las **entradas** siguientes en la Caja de Caritas Interparroquial

Por donativos anónimos
2.364'50 pts.
Por cobro sus-
criptores mensuales 1.463'
Total 3.827'50 pts.

Se ha facilitado además unas muletas y un sillón-butaca para una necesidad urgente.

Han salido por conceptos de ayuda alimenticia y trámites urgentes a solucionar para los beneficiarios: 6.546'25 pts.

Déficit 2.718'75 pts.

...

En la colecta del Día Nacional de Caridad (Festividad del Corpus Christi) se hizo la siguiente recaudación:

Colecta Iglesia de S. Esteban
4.972 pts.
« « Iglesia
Ntra. Sra. Fátima 475 pts.
« « guardio-
las por las calles 4.030 pts.
Total 9.477 pts.

De esto se ha entregado a Caritas Diocesana la cantidad de 4.085 pts. correspondientes al 75% de las colectas efectuadas en nuestros templos.

Esta entrega se efectúa en la Caja de compensación de Caritas diocesana para que posteriormente se devuelva proporcionalmente a las necesidades y al grado de pobreza de las parroquias. En artículo posterior detallaremos esta operación coordinadora.

CARITAS

La unitat visible de l'Església, és el signe de la seva unitat invisible.

No hi ha més que una Església perquè no hi ha més que un sol Crist i un sol cos de Crist. Ara bé, la realitat interior del Cos místic de Crist, és una vida de caritat, una vida de comunió. La unitat visible de l'Església, serà doncs, el signe d'aquesta vida de comunió, serà una comunitat d'amor.

Aquest amor és una participació de l'amor que constitueix la vida de la Trinitat. Per això Jesús dona com a model d'unitat per l'Església la mateixa unitat del Pare i del Fill: que «si guin u, com Jo i Tu, Pare, som u».

...

Així com el Papa és l'expressió visible de l'unitat de l'Església i estimant-lo i venerant-lo estimem i venerem a Crist i a tota l'Església, el Bisbe és l'expressió visible de l'unitat de la seva Diòcesi, i és el testimoni en la seva diòcesi de l'unitat de tota l'Església Catòlica. Al estimar-lo, i al estar units a ell, estem en comunió amb tots, i qui es separa d'ell s'aparta de la comunió de tots, i no pertany ja a l'Església.

L'Església a la diòcesi de Barcelona pot definir-se així: Un poble unit al seu Bisbe

Es en aquest sentit que hem d'entendre les mostres de respecte i veneració que es fan a la persona del Bisbe.

Tota la nostra oració ha de ser feta amb el Bisbe i pel Bisbe: «una eum Antistite nostro» com diu el Canon de la Missa.

No és aquest, moltes vegades, el criteri que governa les paraules i les actuacions de molts cristians quan el consideren com un simple administrador d'una diòcesi.

Mn. M. Filella

DERBI

65 c. c.

¡Rápido y estable!

Alfonso IV, 61 - GRANOLLERS - Tl. 800

L'actualitat té un nom: Un infant ha mort

En una ciutat de vint-mil habitants, un infant, que jugava a la riera en companyia d'uns amics, s'ha fet un tall al peu. Raja molta sang i els companys no saben què fer. S'espanten. Mentrestant el noi perd molta sang. Un vianant se n'adona. Vol traslladar-lo i uns automovilistes no es paren. El noi va perdent sang. En una moto el porten al dispensari. No poden fer-li res. Mentres, el noi perd sang. Es traslladat a un altre centre assistencial. L'infant segueix perdent sang... i mor.

Es vessa molta sang en el nostre món. Sovint es vessa lluny de casa nostra; potser això fa que, a vegades, ens sembli que no hi tenim res a veure. Ara no. Ara la sentim ben a prop. Ara voldriem que els nostres infants haguessin sabut que era una ferida, i haguessim sabut lligar un drap i parar o minvar una hemorràgia. Voldriem que els nostres conciutadans haguessin sabut córrer per assistir un infant ferit. Que els automovilistes s'haguessin aturat. Que en els nostres centres assistencials hagués estat impossible el desenllaç.

No totes aquestes coses que ara voldriem són inabastables. Més aviat ens semblen coses elementals. Que fos millor l'educació dels nois; que fossin millors les homes; que fos millor la nostra societat. Que fos no tan sols com hauria de ser, sinó com podria ser.

No es tracta de ser els primers en mil bestieses com s'intenta i es proposa moltes vegades. Es tracta que en una ciutat de vint-mil habitants, que és la nostra, no pugui morir un infant d'aquesta manera.